

ZPRAVO DAJ

57 KOČIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE ROČNÍK 57.

3.

PÁTEK 10. KVĚTNA 2013

9.00 / 2. KOLO III. KATEGORIE
VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ III. KATEGORIE 30 MINUT

14.00 / 2. KOLO IV. KATEGORIE
VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ IV. KATEGORIE 30 MINUT
PO UKONČENÍ 2. KOLA

19.30 / KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE
KONCERT: GALAVEČER ORLICKOÚSTECKÝCH VARHAN

LAUREÁTKA KHS
2012 MARTA HEREHA
EXKLUZIVNĚ PRO
ZPRAVODAJ
O LOŇSKÉM
ÚSPĚCHU.

„BYL TO PRO MĚ IMPULZ K DALEKO NÁROČNĚJŠÍ PRÁCI“

DĚJIŠTĚ 55. KOČIANOVY SOUTĚŽE HOSTÍ UŽ OD PONDĚLÍ JEDNOHO NENÁPADNÉHO, ALE O TO VZÁCNĚJŠÍHO HOSTA. JE JÍM LAUREÁTKA PŘEDEŠLÉHO ROČNÍKU, PATNÁCTILETÁ UKRAJINKA MARTA HEREHA. DO ÚSTÍ NAD ORLICÍ PŘIJELA V DOPROVODU MAMINKY MARIE A JEJÍ VELKÁ CHVÍLE PŘIŠLA VČERA, KDY SPOLU S PARDUBICKÝMI FILHARMONIKY ÚČINKOVALA NA TŘETÍM FESTIVALOVÉM KONCERTU V ROŠKOTOVĚ DIVADLE. JEŠTĚ PŘEDTÍM ALE VYHOVĚLA PROSBĚ NAŠÍ REDAKCE A POSKYTLA ZPRAVODAJI EXKLUZIVNÍ ROZHOVOR. TEN BY SE NEMOHL USKUTEČNIT BEZ POMOCI PANÍ MARIE ŠVECOVÉ, PRŮVODKYNĚ MARTY A MARIE HEREHOVÝCH, KTERÁ OCHOTNĚ PŘEKLÁDALA Z RUŠTINY. JAK JE Z NÁSLEDUJÍCÍCH ŘÁDEK PATRNÉ, LOŇSKÁ LAUREÁTKA KHS SI SCHOVÁVALA ENERGII NA VEČERNÍ KONCERT A O POZNÁNÍ HOVORNĚJŠÍ BYLA MAMINKA MARIE.

VRAŤME SE ZPĚT DO MINULÉHO ROKU. OVLIVNILO VÍTĚZSTVÍ NA KHS VAŠI DALŠÍ UMĚLECKOU KARIÉRU?

MAMINKA MARIE: Rozhodně ovlivnilo! (smích) Měla řadu vystoupení. Hodně koncertovala s orchestrem. Ty nejdůležitější koncerty byly v Dubaji, kde ji čekalo pět vystoupení, a další ve Lvově. Koncerty jsou

na jedné straně, ale potom je velmi důležitá příprava, a protože program je stále těžší a těžší, tak je příprava stále náročnější.

MARTA: Byl to pro mě impulz k daleko náročnější práci. Získala jsem větší zájem na sobě více pracovat.

SOUTĚŽILA JSTE VE III. KATEGORII A ZÍSKALA TITUL LAUREÁTKY, PŘITOM VÍTĚZOVÉ POCHÁZEJÍ VĚTŠINOU Z NEJSTARŠÍ KATEGORIE. BYLA JSTE PŘEKVAPENÁ? ČEKALA JSTE ÚSPĚCH?

MARTA: Nečekala.

MAMINKA MARIE: Nečekaly jsme úspěch, ale protože jsme předtím byly na soutěži ve Slovenském Kubíně, kde Marta získala první místo ve třetí kategorii, tak jsme očekávaly, že bude mezi třemi prvními ve třetí kategorii i zde. Ale rozhodně jsme neočekávaly, že potom, co vyhrála, bude vyhlášena i za celkovou vítězku.

JE NĚJAKÉ MÍSTO, KTERÉ JSTE SI BĚHEM KONCERTOVÁNÍ OBLÍBILA?

MARTA: Dobře se mi hraje v zahraničí. Ráda hraji i v Česku.

MAMINKA MARIE: Koncert, který si pro čtvrté večer připravila, je velice těžký Paganini. Tvrdě na něm pracovala, aby ho tady mohla co nejlépe předvést.

MOHLA BYSTE ČTENÁŘŮM ZPRAVODAJE PŘIBLÍŽIT PLÁNY DO BUDOUCNA?

MAMINKA MARIE: Marta je teď v deváté třídě, takže především dokončit školu. Ráda by pokračovala na konzervatoři. Nejsme ještě rozhodnutí kde, ale určitě někde v zahraničí. Nyní jí je čtrnáct let, ale až jí bude šestnáct, tak by se ráda zúčastnila ještě dalších soutěží. A pokud by uspěla, vybrala by si, kde by chtěla studovat, nebo kde by byl zájem, aby studovala.

PŘIPRAVUJETE SE NĚJAK VÝRAZNĚJI NA MISTROVSKÉ KURZY?

MAMINKA MARIE: Vyučuji ji a budu ji připravovat tak, aby se mohla účastnit mistrovských kurzů, kam přijíždí známí profesoři a významní houslisté. Marta bude na tyto mistrovské kurzy jezdit, než jí bude šestnáct, aby mohla postoupit na nějakou školu. Ukáže se dalším významným houslistům a možná z toho vznikne právě ten zájem o ni.

pokračování na další straně

KDE BYSTE RÁDA VYSTUPOVALA?

MARTA: Ráda bych vystupovala ve Vídni.

MÁTE NĚJAKOU OBLÍBENOU SKLADBU, PŘÍPADNĚ AUTORA?

MARTA: Můj velmi oblíbený autor skladby, je ten, s nímž jsem zde minulý rok vyhrála. Ráda hraji i Paganiniho, kterého zde předvedu letos.

MAMINKA MARIE: Byla jsem proti, aby nacvičila koncert Paganiniho, protože je to těžký koncert. Ale ona si trvala na svém, protože se chtěla ústeckému publiku předvést v tom nejlepším světle.

JE NĚKDO, S KÝM BYSTE SI CHTĚLA ZAHRÁT?

MARTA: Nikdo mě nenapadá.

MAMINKA MARIE: Marta má o 17 let starší sestru. V současné době studuje i koncertuje ve Varšavě. Mám sen, že budou mít společný koncert, protože i starší dcera byla mojí žákyní. Ráda bych, aby spolu zahrály skladby od Bacha. Existuje skladba pro dvoje housle. Prozatím však nevyšel čas na to, aby spolu koncert nacvičily.

JAK VYPADÁ VÁŠ KAŽDODENNÍ PROGRAM?

MARTA: Chodím do školy a jinak mojí učitelkou je maminka. Ale má i další žáky, když není doma, tehdy cvičím sama.

NEVYLUČUJÍ SE KONCERTY A ŠKOLA?

MAMINKA MARIE: Teď dlouhou dobu chyběla ve škole, protože absolvovala několik soutěží a cestu do Dubaje, kde hrála pět koncertů. Takže hodně zameškala, dalo by se říci, že celý březen a duben. Ve škole jí vycházejí vstříc, protože na druhou stranu dělá dobré jméno škole. Když se vrátila z Dubaje, už chtěla začít normálně chodit do školy, ale do Lvova přijel vynikající dirigent, který chtěl předvést nějakou skladbu a hledal někoho, kdo by sólový part zahrál, takže přišla další příprava na koncert. Marta hraje různý program, což stojí hodně příprav a další zameškané hodiny.

MARTA: Už se těším, až se vrátíme a půjdu do školy.

ZBÝVÁ VÁM I NĚJAKÝ VOLNÝ ČAS? JAK HO NEJRADĚJI TRÁVÍTE?

MARTA: Málo. Když mám čas, tak ráda poslouchám operu.

MAMINKA MARIE: Marta vloni na těžké soutěži získala dvě první místa. V jedné ze soutěží v ukrajinském městě dostala jako cenu notebook. Takže samozřejmě tráví hodně času u počítače, až ji musím odhánět. Nasadí si sluchátka a poslouchá operu. Ráda a velmi dobře zpívá.

DENISA SMOLOVÁ

CO NOVÉHO U SVĚCENÝCH? V NEW YORKU SKLÍZELI OVACE

Ke Kocianově houslové soutěži už osmým rokem neodmyslitelně patří festival, též nesoucí jméno slavného ústeckého rodáka. Jeho uměleckým ředitelem je od počátku Jaroslav Svěčený, výrazná osobnost české hudební scény, popularizující vážnou hudbu včetně nástroje, který výtečně ovládá on i jeho dcera Julie. Redakce Zpravodaje KHS tedy zapátrala, co nového přinesly uplynulé měsíce houslového virtuosa.

„Byly plné tuzemských a zahraničních koncertů. Na konci února jsem se i s dcerou Julií vrátil z USA, kde jsme úspěšně koncertovali. V New Yorku dokonce zazněla v premiéře má skladba Strings for NYC. Ovace, volání a dupání byly vskutku dlouhotrvající! Kromě Spojených států jsem hrál v řadě zemí Evropy a také v Pákistánu,“ zmiňuje na úvod Jaroslav Svěčený.

Může ho hrát u srdce mimo jiné dopis z pera newyorského starosty Michaela Bloemberga, který byl přečten hned po posledním tónu skladby,

dedikované nejznámějšímu americkému městu. „Ode mne pan starosta dostal jediný rukopis této skladby na ručním papíře z Velkých Losin. Tak jsem byl opět po nějaké době hrdý na to, že jsem Čech!“ nepopírá Jaroslav Svěčený svou radost z úspěšného amerického vystoupení.

S optimismem pohlíží ředitel ústeckého festivalu také na kariéru své dcery Julie, mimo jiné vítězky nejstarší kategorie Kocianky z roku 2010. „KHS byla po řadu let pro Julii nejen umělecká, ale především lidská zatěžkávací zkouška. I proto v šestnácti letech vyhrála prestižní Mezinárodní rozhlasovou soutěž mladých hudebníků Concertino Praga a vzápětí natočila své první CD. Dnes už také samostatně koncertuje. V dubnu, pár dnů po svých devatenáctých narozeninách, hrála ve Dvořákově síni pražského Rudolfiny Glazunovův houslový koncert za doprovodu Symfonického orchestru Českého rozhlasu,“ uvádí výčet úspěchů své dcery hrdý otec. (jp)

PŘEDSTAVUJEME HVĚZDU PÁTEČNÍHO KONCERTU: VÁCLAVA UHLÍŘE

Přední český varhaník, který je zároveň znalcem v oboru organologie, pracuje také jako hudební pedagog v Hradci Králové a Pardubicích.

Po úspěšném absolvování Hudební fakulty Akademie múzických umění v Praze začal působit jako varhaník a sbormistr v kostele Panny Marie v Hradci Králové, kde je činný přes 30 let.

S varhanami se poprvé setkal v kostele, který navštěvoval se svými rodiči, kdy ještě netušil, že to bude jeho životní povolání. Na gymnáziu se začal o varhany více zajímat a rozhodl se jít studovat na akademii, kde si studia prodloužil a nakonec zde byl 7 let. Poté se vyučil v oboru varhanář a uvažoval, že se bude věnovat konstrukci a opravě varhan. Po roce 1989 se mu ale otevřely dveře varhan, jak sám říká, a začal jezdit po světě a koncertovat. Každoročně odehraje mezi padesáti až šedesáti koncerty.

Podrobně zná veškeré varhany v Královéhradeckém kraji. Říká, že všechny mají svůj vlastní příběh. Prolistoval spousty kronik, aby našel příběh o každém nástroji. Sám napsal knihu Varhany královéhradecké diecéze.

Galavečer orlickoústeckých varhan začíná dnes od 19.30 h. Pátý koncert osmého ročníku festivalu Kocianovo Ústí slibuje mimořádnou podívanou, umocněnou prostory barokního kostela Nanebevzetí Panny Marie. Neváhejte a přijďte!

MICHAELA BERGOVÁ

„VEČER BY MOHLA PŘIJÍT KRIZE, ALE DOUFÁM, ŽE MI TO HUDBA NEDOVLÍ“

JAKÉ BYLO PŮSOBENÍ V JAPONSKU, NÁROČNÉ?

Ano bylo, Japonci dokáží vytvořit úžasné prostředí, které je jedinečným na světě. Chtějí z vás ale dostat opravdové maximum, toto platí již od roku 1984, kdy jsem byl v Japonsku poprvé.

PO KOLIKÁTÉ JSTE DO ZEMĚ VYCHÁZEJÍCÍHO SLUNCE ZAVÍTAL?

Již po sedmnácté.

ZMĚNIL SE TAM ZA UPLYNULÝCH SKORO TŘICET LET NĚJAK ZÁJEM O HUDBU?

Naštěstí pro nás muzikanty je zájem stálý.

O JAKÝ FESTIVAL SE NYNÍ JEDNALO?

O festival, který má své základy ve Francii a jmenuje se „Folle journée“ neboli bláznivý den. Víkend, kdy se den i noc hraje jeden koncert za druhým.

CO JSTE JAPONSKÉMU PUBLIKU NABÍDLI?

Pořadatelé rozhodli, že nám díky velikým zkušenostem dají za úkol méně známé a těžší skladatele. Musím se přiznat, že jsem asi dva z pěti neznal.

KDE VŠUDE JSTE HRÁLI?

Dříve býval festival jen v Tokiu, ale nyní byl rozšířen a my hráli i v Niigatě. Během dvou dnů jsme tam s Pražákovým kvartetem odehráli dvanáct Mozartových skladeb.

BYLO PRO VÁS PŘI TÉTO NÁVŠTĚVĚ JEŠTĚ NĚCO NOVÉHO, CO VÁS ZAUJALO?

V Japonsku je úžasné, že pokaždé je něco nového k poznávání. Já se při návštěvách cizích zemí snažím seznámit s jejich kulturou v mnoha směrech, například v gastronomii.

JAKÉ JE Z VAŠEHO POHLEDU JAPONSKÉ PUBLIKUM?

Je velmi specifické a zvláštní. Byl jsem na

ZATÍMCO MNOŽÍ Z NÁS TO NA KOCIANOVU HOUSLOVOU SOUTĚŽ MAJÍ JEN PÁR METRŮ Z DOMU, PŘEDSEDA POROTY PAVEL HŮLA LETOS PŘIJEL DO ÚSTÍ BEZ NADSÁZKY Z DALEKA. VRÁTIL SE TOTIŽ PŘÍMO Z TURNÉ PRAŽÁKOVA KVARTERA V JAPONSKU. JEHO V POŘADÍ SEDMNÁCTÉ TURNÉ BYLO PLNĚ ZAJÍMAVÝCH MOMENTŮ, O KTERÉ SE ROZDĚLIL S REDAKCÍ KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE V NÁSLEDUJÍCÍM ROZHOVORU.

něj již dávno upozorněn. V průběhu koncertu se vyvíjí, na začátku jste rádi za krátký potlesk, který zní spíše jako opovržení, a na konci vám Japonci ve stoje aplaudují a volají bravo, jako se nám teď stalo. Každopádně jsou velmi disciplinovaní a slušní.

TĚŠIL JSTE SE DOMŮ?

Japonsko mám velmi rád, ale teď jsem se opravdu velmi těšil, protože jsem věděl, že se nevracím jen domů do Prahy ale jedu i rovnou sem do Ústí.

VYPOŘÁDAL JSTE SE S ČASOVÝM POSUNEM, KTERÝ ZPÁTEČNÍ CESTA Z JAPONSKA DO ČESKA OBNAŠÍ?

Díky tomu, jak člověk stárne, se tento problém objevil. Dříve mně to nevadilo vůbec, teď je to už horší. Dnes jsem v Čechách už osmačtyřicet hodin, večer by mohla přijít krize, ale doufám, že mi to hudba nedovolí.

LUKÁŠ VACEK

NEMOHU HODNOTIT, POUZE DĚKOVAT

Kdy se vedoucímu zpravodaje poštěstí navštívit některý z festivalových koncertů? Většinu v čase, kdy jiné těší krásná hudba, čekají novináře pravopisné otazníky, grafické nejasnosti a nervy má tím pádem na pochodu. Ale teď si představte, že velíte týmu, fungujícímu jako švýcarské hodinky, druhé číslo dokončíte lehce po šesté. Můžete zamknout redakci a pocuchané nervy pohlédit večerním koncertem. Co si více přát? Neskutečně „hladový po hudbě“ jsem vyrazil na Poctu Jaroslavu Kocianovi v podání souboru Praga Camerata a mladého, ale už nyní slavného Josefa Špačka. Dvouhodinový program má očekávání nejen naplnil, nýbrž vrchovatě překonal.

JAN POKORNÝ

S dvěma cykly zušky a nepříliš hlubokými znalostmi světa vážné hudby si netroufám na nějakou recenzi (už vidím pány porotce, jak se při četbě textu smějí). Sdělim vám pouze své pocity přibližně takto:

Koncert měl z mého pohledu neuvěřitelně příjemnou atmosféru, v níž se snoubila radost z hudby, mezilidská blízkost a úcta vůči poctěnému (tedy Mistru Jaroslavu Kocianovi). Zejména Mozartův Koncert pro housle a orchestr G dur v podání souboru a sólisty působil velmi přesvědčivě. Ostatně publikum aplaudovalo Josefu Špačkovi natolik bouřlivě, že musel přidávat. Svým výkonem mne ale uchvátil i Pavel Hůla, toho večera v roli dirigenta. Kde byla únava, o níž hovoří v rozhovoru pro zpravodaj? Odpusťte, já viděl usměvavého člověka dirigujícího ladně, chvílemi až tanečně, na závěr jemně vtipkujícího („Přidáme pouze krátce a bez smyčců, někteří zde přítomní zítra soutěží a měli by se vyspat, stejně jako někteří porotci,“ zaznělo přibližně).

Na kutě se mi tentokrát nechťelo, putavé melodie Janáčkovy, Mozartovy a Schubertovy mi znějí v hlavě ještě teď. Děkuji všem protagonistům středečního večera za mimořádný zážitek, který se dozajista zapíše zlatým písmem do dějin Kocianovy houslové soutěže.

POTKÁVALI SAMOTNÉHO KOCIANA

Mezi návštěvníky 55. ročníku KHS můžeme i letos potkat několik pamětníků úplně prvního ročníku soutěže! Jsou to domácí učitelé, kteří soutěž tehdy připravovali a tvořili, i první tým, jež se věnoval soutěžícím i porotě. Letos jsme hned na zahájení mohli (tak jako každý rok) potkat paní učitelku Jarmilu Noskovou a pana učitele Josefa Martince. Přišli si samozřejmě poslechnout domácí soutěžící Haničku Jasanskou, ale i všechny ostatní, protože soutěž sledují skutečně od prvních let dodnes! Jarmila Nosková říká: „Neuměli jsme si tehdy představit, jak se soutěž rozroste. Úplně na začátku to byla více méně školní soutěž, ale pak už se to rozjelo na krajské i na celostátní úrovni. Soutěžilo se tady vedle v sále Hernychovy vily. Na prvním ročníku jsem hrála i nějaké doprovody, na dalších už hrála Mařenka Kolomá. Velkou úlohu v přípravě soutěže, toho úplně prvního kola, měl mimo jiné Václav Šmerda, myslím, že úplně

původce myšlenky na pořádání soutěže byl právě on.“ Vždycky s oblibou říkám všem hostům soutěže, že se tady skutečně setkává minulost s přítomností. Dokládá to i Jarmila Nosková: „Samozřejmě, že jsme potkávali Jaroslava Kociana. Zašel občas i do školy! A moje kamarádka Milena Čajánková byla jeho poslední neteř.“ Josef Martinec má také vzpomínku: „Jaroslav Kocian mě samozřejmě neznal, ale potkal jsem ho. Jednou jsem někde náhodou cestoval v autobuse, kde byl i on. Ale o mnoho lépe si pamatuji na dalšího slavného rodáka Bohuše Herana, violoncellistu. S ním jsem tenkrát často hrával. I po okolních vesnicích v Sopotnici, Dobrouči... Vždycky o prázdninách byl v Ústí nad Orlicí. S komorním orchestrem jsme ho doprovázeli... I v kvartetu jsme hrávali.“ Řeč přišla i na domácí soutěžící Haničku Jasanskou, kde jsme se shodli, že přece jenom je v určité nevhodě díky menším, ne

tolik znělým houslím. U klavíru ji doprovází učitelka Věra Němcová. Zeptal jsem se Jarmily Noskové, co říká výkonu své někdejší žákyně, kterou koncem sedmdesátých let připravila na konzervatoř a se kterou ji pojí přátelský vztah dodnes: „Ona je rozený doprovazeč! Odjakživa! Oproti všem ostatním měla pro doprovody vždy úžasný cit. Dovede se vcítit.“ Rozhovor s pamětníky prvních ročníků má vždy své kouzlo a připomene běh let dávno minulých. Paní Nosková ještě vzpomínala, jak coby dlouholetá členka organizačního výboru počítala při soutěži výsledky. Všechno takzvaně ručně a na papíru. Kdeže jsou ty časy! Mně nezbyvá než popřát výše jmenovaným a všem pamětníkům hodně zdraví a už dnes se těším na setkávání při dalších ročnících KHS a akcích ZUŠ Jaroslava Kociana.

MIREK NĚMEC

DÍL 3

130 LET OD NAROZENÍ JAROSLAVA KOCIANA

VRCHOL KARIÉRY

Prošli jsme Kocianovým mládím, seznamme se nyní s jeho uměleckou kariérou, která rozhodně nebyla na koncerty chudá. Kocian cestoval a hrál snad po celém světě. I přesto nejraději vystupoval v rodném Ústí nad Orlicí.

Velký zlom v Kocianově uměleckém vzestupu nastal, když od italské hraběnky de Robiglio obdržel housle Gagliano z roku 1737. V květnu

až červenci 1902 se představil Kocian v Londýně. Během druhého pobytu si zahrál s Londýnskou filharmonií, s níž sklídl větší úspěchy než konkurenční orchestr. Právě v Londýně se projevila rivalita mezi Jaroslavem Kocianem a Janem Kubelíkem. Podle kritiky se Kocian vyrovnával Kubelíkovi nejen po technické stránce, ale dokonce jej převyšoval uměleckým procítěním. Důležitým článkem v Kocianově cestě k úspěchu bylo turné po Americe. Když tam v říjnu 1902 s klavíristou Františkem Špindlerem zahráli, dostalo se jim uznání podobně jako Antonínu Dvořákovi. Procestovali spolu nejen USA, ale i Kanadu. Po návratu se Jaroslav Kocian ujal organizování oslav sto letého výročí založení Cecilské hudební jednoty v Ústí nad Orlicí. S pianistkou Markétou Volavou strávil skoro celý rok 1904 na cestách po Itálii, Anglii, Uhrách a Německu. Kocian neopomenul v březnu 1905 navštívit poprvé Rusko. Pocty se mu dostalo, když si mohl 7. července 1905 v Janově vyzkoušet slavné Paganiniho housle. Úspěšným obdobím, během něhož koncertoval především po Čechách a Moravě a znovu navštívil Spojené státy, byl rok 1906. Po vydařených letech přijal po roce 1907 místo profesora houslí v Oděse. Na další turné opět do Ameriky vyrazil spolu s novým doprovazečem Mauricem Eisnerem 9. října 1910.

Na podzim 1913 zasáhla Kocianovu rodinu těžká rána. Nejdříve zemřel Jaroslavův otec, pak nejmladší sestra Emilka, krátce nato musel narukovat do války mladší bratr Oldřich. Jaroslav nakonec do války nemusel a dál se věnoval koncertům po zemích Rakouska-Uherska. Odehrál desítky dobročinných vystoupení na pomoc lidem postiženým válečnými útrapami. Svě dvoutisící vystoupení absolvoval 13. listopadu 1917 ve Smetanově síni. V roce 1918 se účastnil manifestace, kde nechyběla ani Ema Destinová. I nadále se věnoval koncertování. Na jeho recitálu roku 1919 nechyběl v publiku ani první prezident ČSR T. G. Masaryk. V červnu propagoval republiku koncerty v Paříži a Londýně, odehrál jich mnoho také na Slovensku. Odstěhoval se do Prahy a oženil se s Lídou Morávkovou. Na jaře 1921 si na pět měsíců vyzkoušel práci pedagoga na konzervatoři. Poslední turné po Americe, Japonsku a Číně bylo neúspěšné. V Americe Kociana opustili manažeři, musel tak do Japonska a Číny sám. Bez finančních prostředků se vrátil do vlasti, kde se dlouho psychicky zotavoval. Novým nábojem byla nabídka místa profesora houslí na pražské konzervatoři. Jak pokračoval život J. Kociana a jaká byla poslední léta jeho života, se dovíte v posledním díle našeho seriálu.

DENISA SMOLOVÁ

1. SOUTĚŽ KATEGORIE

VÝSLEDKOVÁ LISTINA – I. KATEGORIE

55. ROČNÍKU KHS 2013

1. CENA:

ALEXANDRA COOREMAN, BELGIE

Leopold Jansa: Concertino D dur op. 54, 1. věta
Pablo de Sarasate: Introdukce a Tarantella

2. CENA:

SAMUEL TAN YEK HEE, SINGAPORE

Dmitrij Kabalevskij: Koncert C dur op. 48, 1. věta

3. CENA:

ANEŽKA KURAJDOVÁ, SLOVENSKO

3. CENA:

GÖKÇE ÇATAKOGLU, TURECKO

ČU I.

PAVLA BEDŘICHOVÁ, STRAKONICE
NATÁLIE GARGULÁKOVÁ, KROMĚŘÍŽ

ČU II.

OKSANA BUTRYNSKA, UKRAJINA
BILEGTUGS LUT, MONGOLSKO
CHRISTOPHER PORTEOUS, PRAHA 5 – ZBRASLAV

ČU III.

KLÁRA PETRÁNKOVÁ, PRAHA 4

● VÍTEŽNÁ BELGIČANKA POROTU OHROMILA!

● PŘINÁŠÍME DOJMY VÍTEŽKY I. KATEGORIE ALEXANDRY COOREMAN IHNED PO VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ.

● DOJMY Z VÍTEŽSTVÍ MÁTE JAKÉ?

Je to krásné, jsem opravdu nadšená a mám z toho velkou radost.

● VĚŘILA JSTE VE VÍTEŽSTVÍ?

Tak to ani náhodou, čekala jsem tak třetí místo nejlépe.

● VRÁTÍTE SE PŘÍŠTÍ ROK ZNOVU?

Ještě nevím. Je to možné, už však do druhé kategorie.

● LÍBIL SE VÁM ZDE?

Ano, velmi. Ústí je krásné město.

● ANEŽKA KURAJDOVÁ

● JAK DLOUHO HRAJETE NA HOUSLE? KDO VÁS K NIM PŘIVEDL?

Hraju už od čtyři let a přivedla mě k tomu maminka.

● KOLIK ČASU DENNĚ VĚNUJETE HRANÍ NA HOUSLE?

Hodinu až dvě.

● MYSLÍTE SI, ŽE BYL VÁŠ VÝKON USPOKOJIVÝ?

Vystoupení bylo dobré. Myslím, že se mi to povedlo.

● LÍBÍ SE VÁM TATO ŠKOLA A JEJÍ OKOLÍ?

Škola se mi líbí moc.

● SAMUEL TAN YEK HEE

● JAK DLOUHO HRAJETE NA HOUSLE? KDO VÁS K NIM PŘIVEDL?

Hraju už pět let, a začala jsem sama.

● KOLIK ČASU DENNĚ VĚNUJETE HRANÍ NA HOUSLE?

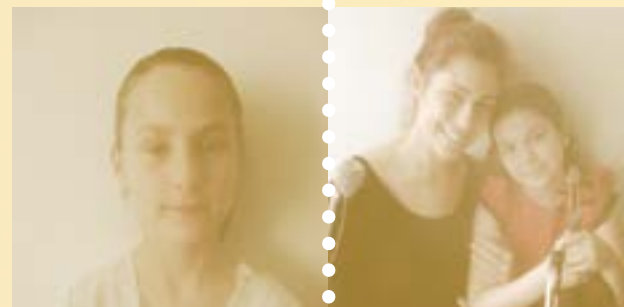
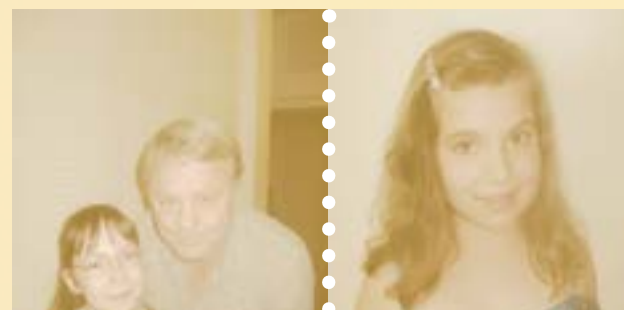
Tak tři hodiny.

● MYSLÍTE SI, ŽE BYL VÁŠ VÝKON USPOKOJIVÝ?

Jo bylo to celkem v pohodě.

● LÍBÍ SE VÁM TATO ŠKOLA A JEJÍ OKOLÍ?

Škola je vážně moc dobrá.

● KLÁRA PETRÁNKOVÁ

● JAK DLOUHO HRAJETE NA HOUSLE? KDO VÁS K NIM PŘIVEDL?

Moc sem chtěla, tak sem sama začala.

● KOLIK ČASU DENNĚ VĚNUJETE HRANÍ NA HOUSLE?

Hodinu až hodinu a půl.

● MYSLÍTE SI, ŽE BYL VÁŠ VÝKON USPOKOJIVÝ?

Zvládla jsem to, ale mohlo to být lepší.

● LÍBÍ SE VÁM TATO ŠKOLA A JEJÍ OKOLÍ?

Škola je super.

● OKSANA BUTRYNSKA

● JAK DLOUHO HRAJETE NA HOUSLE? KDO VÁS K NIM PŘIVEDL?

Od čtyř let na speciální škole. Otec, který se mi hodně pomáhá.

● KOLIK ČASU DENNĚ VĚNUJETE HRANÍ NA HOUSLE?

Normálně tak dvě až tři hodiny.

● MYSLÍTE SI, ŽE BYL VÁŠ VÝKON USPOKOJIVÝ?

Mozart je komplikovaný, ale zvládla jsem to!

● LÍBÍ SE VÁM TATO ŠKOLA A JEJÍ OKOLÍ?

Škola je prostě super!

● CHRISTOPHER PORTEOUS

● JAK DLOUHO HRAJETE NA HOUSLE? KDO VÁS K NIM PŘIVEDL?

Ségra začala hrát na kytaru a já na housle, hraju už 5 let.

● KOLIK ČASU DENNĚ VĚNUJETE HRANÍ NA HOUSLE?

Půl hodiny, až hodinu.

● MYSLÍTE SI, ŽE BYL VÁŠ VÝKON USPOKOJIVÝ?

Zvládl jsem to tak napůl.

● LÍBÍ SE VÁM TATO ŠKOLA A JEJÍ OKOLÍ?

Škola se mi líbí.

PETR BŘENEK, PETR MOTL

RESULTS OF 55TH KVC – 1ST CATEGORY

1ST PRIZE:

ALEXANDRA COOREMAN, BELGIE

Leopold Jansa: Concertino D major op. 54, 1. movement
Pablo de Sarasate: Introdukce and Tarantella

2ST PRIZE:

SAMUEL TAN YEK HEE, SINGAPORE

Dmitrij Kabalevskij: Koncert C major op. 48, 1. movement

3ST PRIZE:

ANEŽKA KURAJDOVÁ, SLOVAKIA

3ST PRIZE:

GÖKÇE ÇATAKOGLU, TURKEY

HONORABLE MENTION OF THE 1ST GRADE:

PAVLA BEDŘICHOVÁ, STRAKONICE
NATÁLIE GARGULÁKOVÁ, KROMĚŘÍŽ

HONORABLE MENTION OF THE 2ND GRADE:

OKSANA BUTRYNSKA, UKRAINE
BILEGTUGS LUT, MONGOLIA
CHRISTOPHER PORTEOUS, PRAHA 5 – ZBRASLAV

HONORABLE MENTION OF THE 3RD GRADE:

KLÁRA PETRÁNKOVÁ, PRAHA 4

JAK TO SLYŠÍM JÁ

– I. KATEGORIE

Tato rubrika má za cíl zachytit bezprostřední dojmy posluchače. Jak vřdycy říkám – jemné nuance výkonu – to je záležitost odborníků, ale poučený posluchač, návštěvník koncertů může mít na věc svůj názor, který se v konečném vyznění nemusí od odborné poroty mnoho lišit.

Umělecký výkon ve finální podobě je nejen záležitost pro uši, ale i pro oči, všichni víme, co dělá tzv. celkový dojem. Jenom opakují, jako vždy hluboce smekám před každým soutěžícím, protože zahrát ne pódium KHS je meta sama o sobě.

Takže – jak to slyším já, nadšený entuziasta:

Kurandová Anežka (ZUŠ I. Ballu Dolný Kubín, SR) : První tóny dnešní soutěže. Stupnice s crescendem směrem nahoru... Pěkně hraje dívka. Dynamiku postřehne i laik. Finální tóny zpívají až virtuózně. Povinná skladba báječná. Adagio ukazuje, jak zdánlivě lehké dlouhé tóny může být obtížné zahrát v té správné kontinuitě. Bériot – hra má nezpochybnitelné virtuózní prvky. Potenciál rozvoje malé houslistky je ne-

zpochybnitelný. Velmi kvalitní výkon! Porteous Christopher (ZUŠ Praha 5 – Zbraslav, ČR): Na „rozjezd“ zvolil nepovinnou skladbu. V drobném tónu jako by mladý houslista hledal svoji zvukovou polohu. Soutěžní pódium KHS je jak zvětšovací sklo. I Romance F dur Beethovena ukazuje, že není „malých rolí“. Každý úkol je důstojný a má svá úskalí. Každopádně se má malý houslista v čem zlepšovat.

Petránková Klára (ZUŠ A. Voborského Praha 4, ČR): Jako u řady jiných soutěžících soutěžní výkon je lepší s každou chvílí odehranou na pódiu. Každopádně ode mne za 2 – chvalitebný. Sice to není na medaili, ale uvidíme příště. Pěkný výkon u Fibichovy Sonatiny rušil rozladěný klavír. Že by na Steinway nebylo spolehnout? Spíš povolil nekvalitní drát struny...

Hee Samuel Tan Yek (Hudební škola Singapur, Singapur): Povinná skladba od prvních taktů nenechává nikoho na pochybách o tom, že máme před sebou malého virtuóza. I u dalších skladeb není pro laika co hodnotit. Vzhledem k věku (nar. 2005) naprosto úžasné. Dá se mluvit o exhibici mladého houslisty. To je dárek od soutěže. Bude na co vzpomínat.

Butrynska Oksana (Hudební škola Lviv,

Ukraina): Po virtuózi ze Singapuru je každé další vystoupení jak návrat z koncertní síně na školní vystoupení. A to hraje Oksana velmi dobře! Mozart Koncert B dur vyzněl velmi hezky, stylově. Hodnotné vystoupení! Velký potlesk.

Çatakoglu Gokce (Hudební škola Ankara, Turecko): Dívka v červených šatech zvládá povinnou skladbu standardně. Nepovinná Carmen (Drdla) – po úvodní části druhá přitahuje pozornost, virtuozita narůstá, známá melodie poutá posluchače... Chválím za dokonalou souhru s klavírem, houslistka s klavíristkou hrají „jak jeden“. Carmen byla úchvatná!!! Garguláková Natálie (ZUŠ Kroměříž, ČR): V povinné skladbě velmi hodnotný výkon. Nepovinná skladba v úvodu opět zaujala, a to se nedá odmyslet, rozladěným klavírem. Houslistka ale svou produkci získává pozornost publika na svou stranu. Opět výkon hodný pódia KHS, i když ne vše se podařilo na sto procent.

Cooreman Alexandra (soukromý žák Wemmel, Belgie): Vynikající hra povinné skladby. Housle doslova zpívají. Virtuózní, čisté, zpěvné. Lépe to snad ani nejde. Alexandra je další zážrak na KHS! Kdo neslyšel, nevěř! Nevěřil bych, že v této kategorii někdo

„trumfne“ houslistu ze Singapuru! To je neuvěřitelný výkon. A možná má jen výhodu, že hrála jako druhá po něm, takže lépe uvizla v paměti. Říká se tomu vytvoření myšlenkové dominanty. Dal bych dvě první místa!!! Jednoznačně každý z těch dvou má něco do sebe. Neuvěřitelná úroveň, po letech zázračný květ! Bedřichová Pavla (ZUŠ Strakonice, ČR): Je neskutečné, jak ty malé děti hrají! Hodnocení nechávám na porotě, ale povinná skladba byla určitě opět výborná. Na té samé vlně se nese i Kabalevského Koncert C dur. Lut Bilegtugs (Hudební škola Ulanbátar, Mongolsko): Nepochybně hrdina dnešního dne – mongolské výpravě zrušili z nějakých důvodů let, takže hledali náhradní spojení. Do Prahy přiletěli nad ránem, poté taxíkem do Ústí nad Orlicí. Tak tak stihli soutěžit, o spánku nemohlo být řeči... tým mladého houslisty vybral jako nepovinnou skladbu Kocianovu melodii. To je hezký počín a pozdrav soutěži. Povinná skladba byla odehraná se ctí! Mějme na paměti, že hraje jeden z nejmladších účastníků KHS (nar. 2005) a to ještě za výše zmíněných okolností. Přijet o hodinu později, zmeškají svoji soutěž.

● MIREK NĚMEC

PAVEL HŮLA, PŘEDSEDA ODBORNÉ POROTY, HODNOTÍ VÝSLEDKY I. KATEGORIE:

Předeslal bych jednu důležitou věc. Loni jsme se rozhodli, že uděláme obě kola nejmladší kategorie najednou, což velice pomohlo. Mladí si zaslouží, aby se prezentovali nejen pět minut povinnou skladbou, po níž by někteří z nich jeli domů. Soutěž se rozjela zvolna, ale pak přišel maličký Singapurec a ten nás zaujal špičkovým výkonem. Technicky hrál naprosto úžasně. Je mu osm let, nevím, kdy začal hrát, možná v Asii se začíná velice brzo.

Říkal jsem si, že musí být jasně první, jenže pak přišla neznámá Belgičanka, náš kolega porotce Glineur říkal, že ji v životě neslyšel. Zahrála naprosto dokonale technicky, ale rozhodlo, že muzikantsky byla ještě trošičku výš než Singapurec. V Jansovi zaujala skoro profesionálním přístupem, a to jí ještě není deset let!

Porota má zamotanou hlavu. Nechci nic předesílat, ale mohlo by se stát a už to tu bylo, že se absolutním vítězem stal účastník nejmladší kategorie. Je otázkou, jaké výkony uslyšíme v dalších kategoriích.

Jsem jen trochu smutný z pohledu do výsledkové listiny. Kde je první Čech? Čestné uznání I. stupně. To se stává dosti pravidlem a trošku nás to zaráží, že nejmenší soutěžící nemáme na té super úrovni. Někdy může jít o chybu kantora, například při výběru skladby.

(jp)

2. SOU T Ě Ž K A T E G O R I E

VÝSLEDKOVÁ LISTINA – II. KATEGORIE 55. ROČNÍKU KHS 2013

2. CENA:

ALPAY JAN INKILAP, TURECKO

Henry Wieniawski: Suvenýr z Moskvy

MIRIAM MAGDALENA HANIKOVÁ, FRENŠTÁT P. RADH.

Niccolo Paganini: Cantabile pro housle a kytaru D dur

3. CENA:

ERIK ZHEN MAYR, RAKOUSKO

HANA JASANSKÁ, ÚSTÍ NAD ORLICÍ

ALEKSANDRA LATINOVIC, SRBSKO

Kocian: Jarní píseň op 19 č. 2

ČU I.:

KRISTÝNA JUNGOVÁ, MOST

ČU II.:

ENKH-AMGALAN KHERLEN, MONGOLSKO

ERIK MEISL, UHERSKÉ HRADIŠTĚ

NA SLOVÍČKO S DANOU VLACHOVOU

JAKÉ MÁTE DOJMY Z DOSAVADNÍHO PRŮBĚHU SOUTĚŽE?

Nám se to všem včetně mne hrozně líbí. Některé kategorie dokáží být opravdu zajímavé a překvapující. Například první, ta byla skvělá, ale i v ostatních bývají jedinci, kteří nás mile překvapí.

BĚHEM NABITÉHO ČTVRTEČNÍHO PROGRAMU NEBYLO PRO POROTCE SNADNÉ NAJÍT VOLNOU CHVÍLI. NĚKTEŘÍ ALE SVŮJ DRAHOCENNÝ ČAS VĚNOVALI ZPRAVODAJI KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE. PROFESORKU PRAŽSKÉ KONZERVATOŘE DANU VLACHOVOU ZPOVÍDAL LUKÁŠ VACEK.

CO DOPROVODNÝ PROGRAM? LÍBÍ SE VÁM KONCERTY?

Koncerty jsou výborné, včera jsme měli možnost slyšet mimo jiné úžasného houslistu Josefa Špačka. Byl to veliký zážitek a je to i skvělá inspirace pro naše soutěžící, kteří se v publiku objevili v hojném počtu. Dle ohlasů se jim vystoupení velmi líbilo.

PŘEKVAPILO VÁS V TOMTO ROCE NĚCO NOVÉHO? JAKÁ JE KVALITA SOUTĚŽÍCÍCH?

Ani ne. Rozptýl v kvalitě soutěžících je veliký. U některých jsou patrné profesionální návyky, u jiných nelze najít vyzrálost, nicméně určitý příslib zlepšení vidím. Zvláště v dnešní době musíme ocenit všechny děti a lidi, kteří se hudbě věnují. Jsme benevolentnější, aby si děti mohly zahrát i ve druhých kolech, co si samy připravily, a snažíme se je ocenit alespoň čestnými uznáními.

CO BYSTE RÁDA VZKÁZALA?

Já mohu říct, že se mi strašně líbí atmosféra této soutěže. Škola je nádherná a architektonicky úžasná. Je zde skvělý, nadšený tým, který plní nadstandardně to, co je jeho povinností, a ještě navíc oplývá úsměvy. Mně nezbyvá nic jiného než vše opěvovat.

LUKÁŠ VACEK

RESULTS OF 55TH KVC – 2ND CATEGORY

2ND PRIZE:

ALPAY JAN INKILAP, TURKEY

Henry Wieniawski: Suvenýr z Moskvy

MIRIAM MAGDALENA HANIKOVÁ, FRENŠTÁT P. RADH.

Niccolo Paganini: Cantabile pro housle a kytaru D dur

3RD PRIZE:

ERIK ZHEN MAYR, AUSTRIA

HANA JASANSKÁ, ÚSTÍ NAD ORLICÍ

ALEKSANDRA LATINOVIC, SERBIA

Kocian: Jarní píseň op 19 Nr. 2

HONORABLE MENTION OF THE 1ST GRADE:

KRISTÝNA JUNGOVÁ, MOST

HONORABLE MENTION OF THE 2ND GRADE:

ENKH-AMGALAN KHERLEN, MONGOLIA

ERIK MEISL, UHERSKÉ HRADIŠTĚ

ÚSPĚCH JE, ŽE JSEM POSTOUPILA

DOMÁCÍ ÚČASTNÍCI HANIČKU JASANSKOU ZPOVÍDALA DENISA SMOLOVÁ IHNED PO POSLEDNÍM TÓNU JEJÍHO VYSTOUPENÍ VE DRUHÉM KOLE.

JSI SPOKOJENÁ, JAK JSI DNES HRÁLA?

Ano jsem, podle mě jsem to zahrála moc dobře. Jsem spokojená.

MYSLÍŠ, ŽE KDYBYS MOHLA HRÁT ZNOVA, ZAHRÁLA BYS TO JINAK?

To určitě, pokud by to bylo jiné, ale nebyly by v tom zásadní změny.

VĚŘÍŠ V ÚSPĚCH?

Úspěch je už to, že jsem postoupila. Jestli se umístím, to už je teď jedno.

JE NĚCO, CO BYS VZKÁZALA TĚM, CO TI DRŽELI PALCE?

Nevím, jediné že děkuji.

DENISA SMOLOVÁ

JAK TO SLYŠÍM JÁ

– II. KATEGORIE

Latinovic Aleksandra (Hudební škola Ub, Srbsko): Malá houslistka má nádherné splývavé šaty smetanové barvy, úplně filmový zjev. A právě tak kouzelná je její hudba. Aleksandra ví, co hraje, proč to hraje a kdy to zahrát. K těmto třem bodům vlastně směřuje vývoj každého muzikanta. Pugnani-Kreisler: Preludium a Adagio byli virtuózní. Měl jsem dojem, že sólistka tančí... nebo byla tak silná sugesce její hudby. Tóny tančily místností.

(U řady výkonů se tóny drží opatrně u svého houslisty...)

Hana Jasanská (ZUŠ Jar. Kociana Ústí nad Orlicí, ČR): Hanička je domácí sluníčko naší školy. Hraje, tančí, kreslí. Klady jejího přednesu jsem našel řadu. Nodostatky musí pojmenovat porota. Jako každý rok bych jí dal Cenu sympatie.

Kherlen Enkh Amgalan (Hudební škola Ulánbátar, Mongolsko): Třetí věta z Kabalevského je pěkná. Jedno vplývá do druhého, vše se zdá logické. Naštěstí třetí věta zastínila větu druhou, která se mi drotila na jednotlivé fragmenty a „tah na branku“ jí chyběl. U druhé věty jsem hodně poposedával... Meisl Erik (Slovácká ZUŠ Uherské Hradiště, ČR): Chlapec na pódiu ne a ne vytvořit tu pravou sugestivní atmosféru. Patrně mu v tom brání přílišná soustředěnost, ze které pramení chybičky z nervozity. Příště bude líp, zkušenostmi člověk roste.

Mayr Erik Zhen (Konzervatoř Innsbruck, Rakousko): Erik odvedl solidní výkon. Šikovný kluk je to. Typický výkon, který může být i oceněn ČU I. stupně nebo podobně. Nějakým oceněním jsem si jistý. Wieniawského odehrál opravdu se ctí.

Jungová Kristýna (ZUŠ F. L. Gassmanna Most, ČR): Opět úkol pro porotu, kam zařadit tento výkon. Patří mezi ty dobře odvedené, rozhodně do první části pelenou. Děvče hraje výborně! Poslouchám čím dál intenzivněji! Banjo a housle – bonbonek pro posluchače. Dlouhý potlesk!

Inkilap Alpay Jan (Hudební škola Ankara, Turecko): Hector: Fiocco a Allegro. Nádherná hudba. To bych si s chutí pustil i doma. Už ráno mě zaujala turecká korepetitorka v Carmen, i teď si myslím, že má úplně nadstandartní schopnost empatie k houslistovi. To, co sleduji na pódiu, je Hudba! Velký potlesk publika.

Haniková Miriam Magdalena (ZUŠ Frenštát pod Radhoštěm, ČR): Nepamatuji, že by tu hrály housle s doprovodem klavíru. Divácky osvěžující. (Paganini: Cantabile pro housle a kytaru D dur). Druhá skladba nás vrátila do standardů KHS (Pugnani – Kreisler: Preludium a Allegro). Dramatická vážnost Preludia, přerůstající ve virtuózní hru houslistky v Allegru, byla důstojným zakončením II. kategorie.

P. S.: Neopouštěj staré známé pro nové – tato dětská písnička mě ještě nutí poznamenat poté, co tu chválím tureckou klavíristku, že u řady výkonů I. a II. kategorie odehrála mistrovsky klavírní doprovody Martinou Hájkovou. Její klavír znamená pro houslistu jistotu, spočínutí, hru „jako v bavlnce“, eventuálně podle nálady skladby. Jít s Martinou Hájkovou na pódium znamená pro houslistu, že tam nejde sám.

MIREK NÉMEC

PAVEL HŮLA, PŘEDSEDA ODBORNÉ POROTY, HODNOTÍ VÝSLEDKY II. KATEGORIE:

Není to poprvé a stává se to na soutěžích, že některá z cen nebývá udělena, loni tuším druhá. Po I. kategorii, kde byli jasní dva, tady bylo druhé kolo vyrovnanější, ale žádný z výkonů nebyl na té úrovni, abychom ho označili za vítězný. Dvě druhá pořadí byla hodnotou naprosto stejná, bodově nižší než u I. kategorie. Tudíž jsme se rozhodli první místo neudělit. Pokud bereme Kocianku jako top soutěž, musíme být také top přísní. Domácí může těšit třetí místo Haničky Jasanské, která opět hrála velmi kvalitně. Je to úspěch, protože se dostala z první kategorie do druhé a soutěžila s o rok staršími. Za rok bude mít výhodu naopak ona.

(jp)

4. SOUTĚŽ KATEGORIE

VŠICHNI SOUTĚŽÍCÍ 4. KATEGORIE POSTUPUJÍ DO 2. KOLA.

- APAYDIN EZGI SU
HUDEBNÍ ŠKOLA ANKARA, TURECKO
- GABRIAN ADRIANA
HUDEBNÍ ŠKOLA BUCHAREST, RUMUNSKO
- HASOŇOVÁ MARIE
ZUŠ MIKULOV
- KOLÁŘOVÁ MILENA
PRAŽSKÁ KONZERVATOŘ NA REJDIŠTI
- MASOJÍDKOVÁ ANNA
GYMNÁZIUM A HUDEBNÍ ŠKOLA HL. M. PRAHY
- MICHÁLEK JAN
GYMNÁZIUM A HUDEBNÍ ŠKOLA HL. M. PRAHY
- ŠMÍDOVÁ TEREZA
GYMNÁZIUM A HUDEBNÍ ŠKOLA HL. M. PRAHY
- VÁŽANSKÁ MIROSLAVA
PRAŽSKÁ KONZERVATOŘ NA REJDIŠTI
- VUTOVA MAGDALINA
HUDEBNÍ ŠKOLA SOFIA, BULHARSKO
- ZAYKOV FILIP
GYMNÁZIUM A HUDEBNÍ ŠKOLA HL. M. PRAHY

● ANNA MASOJÍDKOVÁ

MYSLÍTE SI, ŽE BYL VÁŠ VÝKON USPOKOJIVÝ? STAČÍ TO NA POSTUP?

Šance je vždycky. Asi jo.

KDO JE VÁŠ HUDEBNÍ IDEÁL?

Perlman.

CHCETE BÝT V BUDOUCNU PROFESIONÁLNÍ HUDEBNICÍ A HUDBOU SE ŽIVIT?

Ráda bych, ale je to těžký.

DOKÁŽETE SPOČÍTAT, POKOLIKÁTÉ ZDE SOUTĚŽÍTE?

Podruhé.

● TEREZA ŠMÍDOVÁ

MYSLÍTE SI, ŽE BYL VÁŠ VÝKON USPOKOJIVÝ? STAČÍ TO NA POSTUP?

Jo myslím, že jo.

KDO JE VÁŠ HUDEBNÍ IDEÁL?

Všichni velcí houslisti.

CHCETE BÝT V BUDOUCNU PROFESIONÁLNÍ HUDEBNICÍ A HUDBOU SE ŽIVIT?

Chtěla bych být profesionál, snad to vyjde.

DOKÁŽETE SPOČÍTAT, POKOLIKÁTÉ ZDE SOUTĚŽÍTE?

Podruhé.

● MILENA KOLÁŘOVÁ

MYSLÍTE SI, ŽE BYL VÁŠ VÝKON USPOKOJIVÝ? STAČÍ TO NA POSTUP?

Jeden z nejlepších. Snad postoupím.

KDO JE VÁŠ HUDEBNÍ IDEÁL?

Moje ségra. Chci být jako ona.

CHCETE BÝT V BUDOUCNU PROFESIONÁLNÍ HUDEBNICÍ A HUDBOU SE ŽIVIT?

Chci být profesionál. Ano.

DOKÁŽETE SPOČÍTAT, POKOLIKÁTÉ ZDE SOUTĚŽÍTE?

Jsem tu podruhé.

● MARIE HASOŇOVÁ

MYSLÍTE SI, ŽE BYL VÁŠ VÝKON USPOKOJIVÝ? STAČÍ TO NA POSTUP?

Myslím, že to bylo dobrý. Snad postoupím.

KDO JE VÁŠ HUDEBNÍ IDEÁL?

Perlman a moje učitelka.

CHCETE BÝT V BUDOUCNU PROFESIONÁLNÍ HUDEBNICÍ A HUDBOU SE ŽIVIT?

Budu se snažit.

DOKÁŽETE SPOČÍTAT, POKOLIKÁTÉ ZDE SOUTĚŽÍTE?

Podruhé.

● MAGDALINA VUTOVA

MYSLÍTE SI, ŽE BYL VÁŠ VÝKON USPOKOJIVÝ? STAČÍ TO NA POSTUP?

Myslím, že ano. Doufám, že postoupím.

KDO JE VÁŠ HUDEBNÍ IDEÁL?

Nikdo.

CHCETE BÝT V BUDOUCNU PROFESIONÁLNÍ HUDEBNICÍ A HUDBOU SE ŽIVIT?

Ano chci.

DOKÁŽETE SPOČÍTAT, POKOLIKÁTÉ ZDE SOUTĚŽÍTE?

Poprvé.

● FILIP ZAYKOV

MYSLÍTE SI, ŽE BYL VÁŠ VÝKON USPOKOJIVÝ? STAČÍ TO NA POSTUP?

Nevím, jestli mám šanci, asi ano.

KDO JE VÁŠ HUDEBNÍ IDEÁL?

Perlman a další.

CHCETE BÝT V BUDOUCNU PROFESIONÁLNÍM HUDEBNÍKEM A HUDBOU SE ŽIVIT?

Určitě, nejlépe v orchestru.

DOKÁŽETE SPOČÍTAT, POKOLIKÁTÉ ZDE SOUTĚŽÍTE?

Pošesté.

PETR BŘENEK, PETR MOTL

SOBOTA 11. KVĚTNA 2013

10.00 / PŘIJETÍ VÍTĚZŮ A ZAHRANIČNÍCH HOSTŮ STAROSTOU MĚSTA
(OBŘADNÍ SÍŇ MĚÚ)

14.30 / ROŠKOTOVO DIVADLO

VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ A PŘEDÁNÍ CEN

ZÁVĚREČNÝ KONCERT VÍTĚZŮ KHS 2013 (ROŠKOTOVO DIVADLO)

NEŘÍKEJ HOP, DOKUD NEVYTISKNEŽ DOKUD NEVYTISKNEŠ

Milí čtenáři,

přestože jsem stihl na dnešní straně 5 pochválit redakci, přirovnat ji k hodinovému stroji „made in Switzerland“ a přihřát si tak vlastní polívčičku, ti bedlivější z Vás si nepochybně povšimli řady nesrovnalostí, objevujících se ve 2. čísle zpravodaje.

Pravda je taková, že stroje zvítězily v tomto případě nad člověkem, přesněji řečeno program nad pravopisem. S kolegou Mirkem Němcem jsme provedli několikero opravy, vychytali při nich veškeré viditelné mouchy i masařky a grafici si vše pečlivě zaznamenali.

Naneštěstí program v nestřežený moment vypověděl službu a do tisku šla ve čtvrtek ráno, aniž jsme to tušili, jiná verze než ta poslední správná. To jsme bohužel zjistili až ve chvíli, kdy všechny zpravodaje doputovaly na určená místa a já na straně 12 zjistil, že se jmenuji Jana.

Tímto bych se chtěl omluvit všem čtenářům, zejména těm, kterých se překlepy přímo dotkly. Mohu Vás ubezpečit, že alespoň na internetových stránkách souteže najdete opravenou verzi během několika málo dní. Zachovejte nám přízeň...

JAN POKORNÝ
ŠĚFREDAKTOR

HUMORNĚ DO DALŠÍHO DNE S LUKÁŠEM VACKEM

PAN NOVÁK SE ZLOBÍ NA DČERU:

„TO MI NEMŮŽEŠ ŘÍCT, ŽE HRAJEŠ NA HOUSLE?“
„JÁ TADY PŘES HODINU OLEJUJU PANTY U DVEŘÍ.“

HASIČI ZALOŽILI KAPELU. NA PRVNÍ ZKOUŠCE SE
KAPELNÍK TÁŽE:

„JAK SE LIŠÍ HOUSLE OD KLAVÍRU?“
„KLAVÍR DĚLE HOŘÍ,“ ODPOVÍ HASIČ.

MŮJ SYN HRAJE DRUHÉ HOUSLE,...

TY PRVNÍ JSEM MU ZLOSTÍ ROZŠLAPAL.

55. ROČNÍK KHS FINANČNĚ PODPORUJÍ

PROJEKČNÍ KANCELÁŘ ŽIŽKOV S.R.O.

MUDR. ANTONÍN SVOBODA

STAPO SPOL. S. R. O.

G-KONZULT ING. JAN GLATT

HERBERT KÖGLER

ING. MIROSLAV STRÁNSKÝ

DROGERIE TETA S.R.O.

HRAČKY RENATA VAŇOVÁ

MÓDA U ZLATÉHO LVA MARIE KOŠTOVÁ

MUDR. MIROSLAV BLANAŘ

HISTOLOGICKÁ A CYTOLOGICKÁ LABORATOŘ

MUDR. JAN NOŽIČKA

MUDR. JAN BRÁDKA

MUDR. ZUZANA BRÁDKOVÁ

MUDR. HANA PRCHALOVÁ

MGR. JANA FILIPOVÁ, NOTÁŘKA

JUDR. JOSEF FILIP, ADVOKÁT

MGR. ONDŘEJ FILIP, ADVOKÁT

KAJA UNO

ČAJOVNA LUDMILA BARVÍNKOVÁ

ING. PETR ŠILAR, SENÁTOR

TRAFIKY IVANA SNÍTILOVÁ

ING. RUDOLF JONÁK

BC PROJEKT ING. KAREL BLANK

BC PROJEKT ING. VLASTIMIL ČECH

KVĚTINY ROSA PETR PIRKL

MUDR. SOŇA GABALCOVÁ

JUDR. VĚRA RITTICHOVÁ, ADVOKÁTKA

MUDR. JITKA ŘEZNÍČKOVÁ

R-EVOLUTION VLASTIMIL DANĚK ML.

ZLATNICTVÍ TOMÁŠ JURCO

CUKRÁRNA PUP

HENRY GRIL ING. MILAN VESELÝ

ZLATNICTVÍ SALABA

KNIHKUPECTVÍ FLĚTNA

PENZION QUATTRO

VOTAVA & VOTAVOVÁ S.R.O.

AUTODÍLY HORNÍČEK

GALAXY TOUR MIROSLAVA FRIMLOVÁ

HOTEL POPRAD MIROSLAVA FRIMLOVÁ

SPORT BART MGR. JIŘÍ HOLUBAŘ

KOVO – ELEKTRO S.R.O. JIŘÍ ELIÁŠ

HODINY – KLENOTY RADIM DOLEČEK

STŘEDNÍ ŠKOLA UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ

BOUTIQUE FLEUR JIŘINA VEVEŘKOVÁ

◆ ZPRAVODAJ KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE

ŠĚFREDAKTOR: JAN POKORNÝ

◆ REDAKTOŘI: MIROSLAV NĚMEC, MICHAELA BERGOVÁ, DENISA SMOLOVÁ, PETR BŘENEK, PETR MOTL, LUKÁŠ VACEK

GRAFIKA: JAKUB BACHORÍK, ANNA CHRŤKOVÁ ML.

◆ FOTO: LUKÁŠ PROKEŠ, MICHAELA BERGOVÁ, ARCHIV, FOTO IRENA

KOREKTURY: EVA SUCHOMELOVÁ

◆ TISK: STŘEDNÍ ŠKOLA UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ ÚSTÍ NAD ORLICÍ

STŘEDNÍ ŠKOLA
UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ
ÚSTÍ NAD ORLICÍ

WWW.SSUP.CZ